

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

גליץ

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תכט

שולחן ערוך

אורח חיים

שיגמר כל הבדיקה, כדי שישים אל לבו לבדק בכל
המקומות שמכניסים בו חמץ:
ב. בבדיקה אחת יכול לבדק כמה בתים. ואם בעל הבית
רוצה, יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך,
ויתפזרו לבדק איש במקומו על סמך ברכה שברך בעל
הבית:

סימן תלג

בדיקת חמץ, ובו י"א סעיפים:

א. הבדיקה צריכה שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה.
ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום י"ד, לא
יבדק לאור החמה אלא לאור הנר. ואכסדרה שאורה
רב, אם בדקה לאור החמה, די. והוא הדין כנגד
ארבע שבתות:

ב. אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר, ולא בנר
של חלב, ולא של שמן, ולא של שמן, אלא בנר של
שעווה:

ג. בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם
חמץ. ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה.
שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו. אבל אוצרות יין
שאין מסתפק מהם, וכן מתבן וכיוצא בו, אינם צריכים
בדיקה:

ד. חרי הבית וזיוין הבולטים מהכתלים, שאינם גבוהים
הרבה ולא נמוכים הרבה, צריכים בדיקה. אבל
הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם, והנמוכים פחות
משלשה טפחים, אינם צריכים בדיקה:

ה. גג היציע והמגדל שגגיהם משפעים ומפני כך אין
גגיהם ראויים לשום תשמיש, אינם צריכים בדיקה אפלו
הם בתוך הבית:

הלכות פסח

סימן תכט

שאין נופלין על פניהם כל ניסן, ובו ב' סעיפים:

א. שואלין בהלכות פסח קדם לפסח שלשים יום:
ב. אין נופלין על פניהם בכל חדש ניסן, ואין אומרים
צדקתך בשבת במנחה, ואין מספידין בו, ואין מתעניין
בו להזכיר בצבור. והבכורות מתעניין בו בערב פסח:

סימן תל

ובו סעיף אחד

א. שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול, מפני
הנס שנעשה בו:

סימן תלא

זמן בדיקת החמץ, ובו ב' סעיפים:

א. בתחלת ליל י"ד בניסן בודקים את החמץ לאור
הנר, בחרין ובסדקין, בכל המקומות שדרך להכניס שם
חמץ:

ב. וזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל,
עד שיבדק. ואפלו אם יש לו עת קבוע ללמוד, לא
ילמד עד שיבדק. ואם התחיל ללמוד מבעוד יום, אין
צריך להפסיק:

סימן תלב

דין ברכת בדיקת חמץ, ובו ב' סעיפים:

א. קדם שיתחיל לבדק יברך: אשר קדשנו במצותיו
וצונו על בעור חמץ. וזהר שלא ידבר בין הברכה
לתחלת הבדיקה. וטוב שלא ידבר בברכים אחרים עד

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמועות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלד

שולחן ערוך

א. אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשיר להצניעו, כדי שלא יצטרף בדיקה אחרת, כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו, כגון שיניח עשר פירות וימצא תשע, אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לא, לא. ואם כפה עליו כלי ולא מצאו, אינו צריך לבדק, שודאי אדם נטלו. לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באויר או יניחנו בתבה, מקום שאין עכבר יכול לבא.
ב. אחר הבדיקה מיד בליילה יבטלנו ויאמר: כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא חזיתיה ודלא בערתיה לבטיל ולהוי כעפרא. וטוב לחזר ולבטלו פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית, קדם שתגיע שעה ששית, שמשתיגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו.
ג. בבטול היום יאמר: דחזיתיה ודלא חזיתיה, דבערתיה ודלא בערתיה.
ד. שלוחו יכול לבטל. אם אין האיש בביתו, יבטל במקום שהוא. ואם אינו עושה כן, טוב שתבטל אשתו:

סימן תלה

דין מי שלא בדק בליל י"ד, ובו פעיה אחר

א. לא בדק בליל י"ד, יבדק ביום י"ד באיזו שעה שיזכר מהיום. לא בדק כל יום י"ד, יבדק בתוך הפסח. לא בדק בתוך הפסח, יבדק לאחר הפסח, כדי שלא יכשל בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה. ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יברך:

סימן תלו

דין המפרש פים והיוצא בשניא, ובו ג' סעיפים:

א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשניא, ואינו מניח בביתו מי שיבדק תוך שלשים יום, זקוק לבדק. קדם שלשים יום אינו צריך לבדק. ואם דעתו לחזר קדם הפסח, צריך לבדק ואחר כך יצא, דחיישינן שמא יחזר ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבצר. וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום, זקוק לבדק ואחר

ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ בהמות יאכלוהו. וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה, מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו. וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצוים שם יאכלוהו. והנני מלי מספק חמץ, אבל ודאי חמץ לא:
ז. חר שבין יהודי לחברו, כל אחד בודק עד מקום שיודו מגעת והשאר מבטל בלבד, ודיו. ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה כלל, שמא יאמר: כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:
ח. כתל שנשתמש בו חמץ בחרין, ונפל ונעשה גל, אפלו אינו גבוה ג' טפחים כדי חפישת הכלב, אין צריך לבדק תחתיו פיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמא אחר שישלים בדיקתו שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה. והנני מלי בסתם, אבל בידוע שיש תחתיו חמץ, אם אין עליו גבה שלשה טפחים, צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו סכנה. ואם יש עליו גבה שלשה טפחים, מבטלו בלבד ודיו:
ט. מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כלו, וחוזרין ומסדרין שורות אחרות על התחתונות עד הקורה, אין צריך לבדק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה. דחינו שורה על פני רחב המרתף, ולא על כל שטח המרתף אלא עליונה הרואה את הקורה ואת הפתח, ואחרת למטה ממנה:
י. בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה מפני שהתינוקות מכניסים בהם חמץ:
יא. המכבד חדרו ב"ג בניסן ומכון לבדק החמץ ולבערו, ונזהר שלא להכניס שם עוד חמץ, אף על פי כן צריך לבדק בליל י"ד:

סימן תלז

דינים הנחגים תקף אחר הבדיקה, ובו ד' סעיפים:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו. וזכרה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהדפיס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלו

שולחן ערוך

סימן תלח

עכבר שנכנס למקום בדוק וכבר בפיו, ובו ב' מעיפים:
א. עכבר שנכנס לבית בדוק וכבר בפיו, ונכנס אחריו
ומצא פרווין אפלו כדי כל הפקר, צריך לחזור לבדק
הבית אחר הפקר שהכניס. לפי שאין דרכו של עכבר
לפרר, והנני פרווין מעלמא אתו ולא מאותו פקר. אבל
אם תינוק נכנס לבית בדוק וכבר בידו ונכנס אחריו
ומצא פרווין, אינו צריך לחזור ולבדק שחזקתו שאכלו,
ואלו הפרווין שנפלו ממנו בשעת אכילה, שדרך
התינוק לפרר. ויש אומרים שאם אין בפרווין כדי כל
הפקר, צריך לחזור ולבדק:
ב. פזית חמץ למעלה על הקורה, מחיבים אותו להביא
סלם להורידו מפני שפעמים יפל מהקורה. אבל אם
היה חמץ בבור, אין מחיבים אותו להעלותו אלא
מבטלו בלבו ודין:

סימן תלט

דין מי שפדק ולא מצא מספר ככרות שהנחת, ובו ד'
מעיפים:

א. ט' צבורין של מצה ואחד של חמץ, ובא עכבר ונטל
ולא ידענו אם נטל חמץ או אם נטל מצה, ונכנס
לבית בדוק, צריך לחזור ולבדקו, שכל הקבוע כמחצה
על מחצה. ואם פרש הפקר ממקום קביעתו, ונטלו
העכבר משם, אין צריך לחזור ולבדק. דכל דפריש,
מרבא פריש:
ב. ב' צבורין, אחד של חמץ ואחד של מצה, וב' בתים,
אחד בדוק ואחד שאינו בדוק, ובאו שני עכברים זה
נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע לאיזה בית נכנס זה
שנטל החמץ. וכן שני בתים בדוקים וצבור אחד של
חמץ ובא עכבר ונטל ואין ידוע לאיזה בית נכנס, או
שידע שנכנס לאחד מהם ונכנס אחריו ובדק ולא מצא
כלום, או שפדק קצת מהבית ומצא פקר, אינו צריך
לחזור ולבדק:

סימן תלז

המשכיר בית לחברו על מי חל חובת בעור, ובו ד'
מעיפים:

א. המשכיר בית לחברו לצורך י"ד וממנו ואילך, וקנהו
בא' מהדרכים ששכירות קרקע נקנה בו, אם עד שלא
מסר לו המפתח חל י"ד על המשכיר לבדק. ואם
משמסר לו המפתח חל י"ד, על השוכר לבדק:
ב. השוכר בית מחבירו פי"ד ואינו יודע אם הוא בדוק,
אם הוא בעיר שואלו אם בדקו. ואם אינו בעיר, חזקתו
בדוק ומבטלו בלבו ודין:
ג. המשכיר בית לחברו בחזקת בדוק ונמצא שאינו
בדוק, על השוכר לבדק ואינו מקח טעות. ואפלו
במקום שבודקים בשכר, שהרי מצוה הוא עושה:
ד. בית שהחזק שלא בדקו המשכיר ואמרו אשה או
עבד או קטן אנו בדקנוהו, הרי אלו נאמנים. והוא
שיהא קטן שיש בו דעת לבדק:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהדפיס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

גליון

ב

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תם

שולחן ערוך

א. עכו"ם שהלוח לישאל על חמצו ומשכנו בידו, ואמר ליה מעכשו יהא שלך אם לא אפרע לך לזמן פלוני, והגיע הזמן ולא פרעו, מתר אפלו לא הגיע הזמן שקבע עד אחר הפסח. דמשהגיע הזמן ולא פרעו, נקנה לו למפרע והוי לה חמצו של עכו"ם:
ב. ישראל שהלוח לעכו"ם על חמצו, אם משכנו בידו ואמר ליה מעכשו, והגיע הזמן אפלו אחר הפסח ולא פרעו, אפלו אין אחריותו עליו אסור, משום דקני ליה למפרע. אבל אם לא אמר ליה מעכשו, ואין אחריותו עליו, מתר:

ג. הניח ט' ככרות חמץ ומצא י', צריך לבדק אחר כל הט'. וכן אם הניח י' ומצא ט', צריך לבדק אחר כל הי' שאנו אומרים מה שהניח נטל ואילו אחרים הם. ויש אומרים דהני מלי בקשורים יחד, אבל אם אינם קשורים יחד אין צריך לבדק אלא אחר האחד:
ד. הניח חמץ בזוית זו ומצאו בזוית אחרת, צריך לחזור ולבדק:

סימן תם

דין חמצו של עכו"ם שהפקד אצל ישראל, ובו ד' סעיפים:

א. עכו"ם שהפקיד חמצו אצל ישראל, אם הוא חייב באחריותו מגנבה ואבדה, בין שהוא בביתו בין שהוא בכל מקום ברשותו, חייב לבערו. ויש אומרים שאפלו אינו עליו אלא שומר חנם שחייב בפשיעה, חייב לבערו. ואפלו אם אינו חייב באחריותו בדין, אלא שיודע שהעכו"ם אדם ויכפהו לשלם אם יאבד, חייב לבערו. ויש חולקים:
ב. ואם אינו חייב באחריותו, אינו חייב לבערו אפלו אם פבוש תחת ידו, כגון שהוא גר תושב ושרוי עמו בחצר. וצריך לעשות לפניו מחצה גבוה י' טפחים, כדי שלא ישכח ויאכלנו:
ג. עכו"ם שנכנס לבית ישראל וחמצו בידו, אינו זקוק להוציאו אף על פי שהישראל רואה חמץ של עכו"ם אין בכך כלום. אבל אסור להעלותו עמו על השלחן ואפלו בהפסק מפה:
ד. ישראל שהפקיד חמצו אצל ישראל חברו או אצל העכו"ם, אף על פי שקבל עליו הנפקד אחריותו, עובר עליו [אף] המפקיד:

סימן תמא

דיני מי שהלוח על חמץ, ובו ב' סעיפים:

סימן תמב
דין תערובת חמץ, ובו י"א סעיפים:
א. תערובת חמץ, עוברים עליו משום כל יראה וכל ימצא כגון המוריס וכותח הפבלי ושכר המדי וכל פיוצא באלו מדברים הנאכלים. אבל דבר שיש בו תערובת חמץ ואינו ראוי לאכילה, מתר לקימו בפסח. כגון ערבת העבדנין שנתן לתוכו קמח ועורות, אפלו נתן שעה אחת קדם הפעור הרי זה מתר לקימו. ואם לא נתן העורות, ונתן הקמח קדם ג' ימים לשעת הפעור, מתר לקימו שהרי נפסד והבאיש. תוך שלשה ימים, חייב לבער. וכן הקילור והרטיה והאספולנית והתריאק"ה שנתן לתוכן חמץ, מתר לקימן בפסח שהרי נפסד צורת החמץ:
ב. הפת עצמה שעפשה ונפסלה מלאכל הכלב, ומלוגגא שנסרחה, אינו חייב לבער:
ג. בגדים שכבסו אותם בחלב חטה, וכן גירות שדבקו אותם בחמץ וכל פיוצא בזה, מתר לקימן בפסח שאין צורת החמץ עומדת:
ד. דבר שנתערב בו חמץ ואינו מאכל אדם כלל או שאינו מאכל כל אדם, כגון התריאק"ה וכיוצא בו, אף על פי שמתר לקימו אסור לאכלו עד אחר הפסח, ואף

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהדפיס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

גליון

ב

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמו

שולחן ערוך

דין חמץ בערב פסח לאחר שש, ובו ג' סעיפים:

א. חמץ מו' שעות ולמעלה ביום י"ד, אסור בהנאה, ואסרוהו חכמים שתי שעות קדם דהינו מתחלת שעה חמישית, ומיהו כל שעה חמישית מתר בהנאה, ורשאי למכרו לעכו"ם, אפלו הרבה ביחד שנדאי לא יאכלנו קדם פסח. ויכול להאכילו לבהמה חיה ועוף, ובלבד שיעמד עליהם לראות שלא יצניעו ממנו, ויבער מה ששירו ממנו, ומתחלת שעה ששית ולמעלה, אסרוהו גם בהנאה:

ב. ישראל שהיה בידו חמצו של ישראל אחר בפקדון, יעכבנו עד שעה חמישית, ואם לא פאו בעליו ימכרונו לעכו"ם. ואם לא מכרו חב לבערו בזמן אסורו, אפלו אם אינו חב באחריותו:

ג. אם קנו שום דבר בחמץ אחר שש שעות, מתר מפני שחמץ אינו תופס דמיו:

סימן תמו

דין ערב פסח שחל להיות בשבת, ובו ח' סעיפים:

א. י"ד שחל להיות בשבת, בודקין ליל שלשה עשר. ומבערים הכל לפני השבת, ומשירין מזון שתי סעודות לצורך השבת, וסעודה שלישית זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה לא במצה ולא בחמץ אלא במצה עשירה, וצריך לעשותה קדם שעה עשירית:

ב. טוב לבער בערב שבת קדם חצות, כדי שלא יבואו לטעות בשאר שנים לבער אחר חצות:

ג. אין מבשלין לשבת זה דיסא וכיוצא בזה, ואין עושין בו פת הצנומה בקערה:

ד. אחר שאכל בשבת זה סעדת שחרית, ינער המפה שאכלו בה, ויקנה הקערות באצבעו, ויטמנם מן העין עם שאר כלי החמץ, ואם נשאר פת יכול לתנו לעכו"ם על מנת שלא לצאת בו לרשות הרבים, דרך הערמה, ודבר מועט:

על פי שאין בו מן החמץ אלא כל שהוא, הרי זה אסור לאכלו:

ה. שכר שעושים מחטים ושעורים חבים לבערו. וכן אם העמיד גבינות בחלא משכר שעורים או חטים, חב לבערם:

ו. נהגו לגרר הפתלים והפסאות שנגע בהם חמץ, ויש להם על מה שיסמכו. ואם יש חמץ בסדק, שאינו יכול לחטט אחריו, יטיח עליו מעט טיט:

ז. בצק שבסדקי ערבה, אם יש כזית במקום אחד חב לבער. ואם לאו, אם היה עשוי לחזק בו שכרי הערבה או לסתם בו נקב, בטל במעוטו. ואם לאו, חב לבער:

ח. היו בו שני חצאי זיתים בב' מקומות וחוט של בצק ביניהם, רואים כל שאלו ינטל החוט נטלין עמו, חב לבער. ואם לאו, אינו צריך לבער. במה דברים אמורים, בערבה, אבל בבית אף על פי שאם ינטל החוט אין נטלין עמו, חב לבער מפני שפעמים מקבץ אותם. היה חצי זית בבית וחצי זית בעליה, חצי זית בבית וחצי זית באכסדרה, חצי זית בבית זה וחצי זית בבית שלפנים ממנו, הואיל ואלו החצאי זיתים דבוקים בפתלים או בקורות או בקרקעות אינו חב לבער אלא מבטלו בלבו ודיו:

ט. חמץ שנתעפש קדם זמן אסורו ונפסל מאכילת הפלב, או ששרפו באש ונחרף עד שאינו ראוי לכלב, או שיחדו לשיבה וטח אותו בטיט, מתר לקימו בפסח:

י. דיו שהוא מבשל בשכר שעורים, מתר לכתב בו:

יא. ערבות שלשין בהן חמץ, אין לסמך על מה שרוחצים אותן בחמין ומנקרין החמץ מהן. כי אי אפשר לנקרן שלא ישאר בהן בין הכל כזית, והכלי מצרפו. וצריך לתנן במתנה לאינו יהודי עד לאחר הפסח, או לטוחן בטיט. והוא הדין לבצק שבכלי נסרים שאינו יכול להוציאו:

סימן תמו

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חודש בחודשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

גליון

ב

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמה

שולחן ערוך

העורבים, אף על פי שהמקום הפקר לא יניחנו שם
אלא יבערנו:

סימן תמו

דין מי שמוציא חמץ בתוך המועד, ובו ד' סעיפים:
א. המוציא חמץ בביתו, אם הוא כחל המועד יוציאנו
ויבערנו מיד. ואם הוא יום טוב, יכפה עליו כלי עד
הלילה ואז יבערנו:
ב. ויש מי שאומר דיום טוב שני דינו כחל המועד
לענין זה:
ג. גגו של עכו"ם שהיה סמוך לגגו של ישראל
ונתגלגל החמץ מגגו של עכו"ם לגגו של ישראל, הרי
זה דוחפו בקנה. ואם היה בשבת או ביום טוב, כופה
עליו כלי,
ד. מצא פת בפסח בביתו ואינו יודע אם הוא חמץ או
מצה, מתר אפלו באכילה דאזלינן בתר בתרא. ואם
הוא מעפש הרבה, שאי אפשר לו להתעפש כל כך
משנכנס הפסח, אז ודאי הוא חמץ. ואם עברו מימי
הפסח שנוכל לתלות שנתעפש משנכנס הפסח עד עתה,
אם אנו נוהגים לאפות בפסח פת חם בכל יום תולין
להקל אפלו הוא מעפש הרבה, שאנו תולים לומר בכל
יום אפה פת חם ונתנו עליו ולפיכך הרבה להתעפש:

סימן תמו

דיני תערובת חמץ בתוך הפסח, ובו י"ב סעיפים:
א. חמץ בפסח, אוסר תערובתו בין במינו בין שלא
במינו, במשהו, אפלו בהנאה. ודין תערובתו בדין שאר
תערובות, אלא שמה שאוסר בשאר תערובות פחות
מששים אוסר בחמץ במשהו. אבל אם בשאר תערובות
לא היה צריך ששים אלא קלפה או נטילת מקום, אף
בחמץ כן, שחם בחם בלא רטב די בקלפה כשאר
אסורים. וכן אם נגע פסח חמץ בכפר מצה ושניהם

ה. אם נשאר חמץ אחר שאכלו, מבטלו וכופה עליו
כלי עד מוצאי יום טוב, ומבערו:
ו. אף על פי שלא ישאר החמץ בבית אחר סעדת
שחרית, צריך לבטל החמץ בדרך שהוא מבטל בשאר
שנים:
ז. ההולך ביום ארבעה עשר לדבר מצוה, כגון למול
את בנו או לאכל סעדת ארוסין בבית חמיו, ונזכר
שיש לו חמץ בביתו, אם יכול לחזור לביתו ולבער
ולחזור למצותו, יחזור ויבער. ואם לאו, יבטלנו בלבו.
ואם היה הולך להציל מן הנזר ומן הדלקה ומהמפלת
ומיד עכו"ם, יבטלנו בלבו ולא יחזור אפלו יש שהות.
ואם יצא לצורך עצמו, יחזור מיד. עד כמה הוא חוזר,
עד כפיצה, פחות מכאן מבטלו בלבו ודין:
ח. היתה לו עסה בביתו והוא טרוד במקום אחר וירא
שמא תחמיץ, מבטלה בלבו קדם שתחמיץ. אבל אם
החמיצה אין הבטול מועיל, אם הוא אחר זמן אסורו:

סימן תמה

דין בעור חמץ, ובו ג' סעיפים:

א. כיצד בעור חמץ, שורפו או פוררו וזורה לרוע או
זורקו לים. ואם היה החמץ קשה ואין הים מוחתכו
במהרה, הרי זה מפורר ואחר כך זורקו לים:
ב. ואם נתנו לעכו"ם קדם שעה ששית, אינו צריך
לבער. ואם שרפו קדם שעה ששית, הרי זה מתר
ליהנות בפחמין שלו בתוך הפסח. אבל אם שרפו
משעה ששית ולמעלה, הואיל והוא אסור בהנאה, הרי
זה לא יסיק בו תנור וכירים ולא יבשל. ואם בשל או
אפה, אותה הפת ואותו התבשיל אסורים בהנאה וכן
הפחמין שלו אסורים בהנאה, הואיל ושרפו אחר שנאסר
בהנאה:
ג. קדם זמן אסורו יכול להשליכו במקום שהעורבים
מצויים שם. ואם מצאו אחר זמן אסורו, שלא אכלוהו

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חרש בחורשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחידא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמח

שולחן ערוך

דין חמץ שעבר עליו הפסח, ובו ד' פעימים:

- חמץ של עכו"ם שעבר עליו הפסח, מתר אפלו באכילה:
- אם עכו"ם מביא לישראל דורון חמץ ביום אחרון של פסח, לא יקבלנו הישראל, וגם לא יהא נכר מתוך מעשיו שחפץ בו. וטוב שיאמר שאינו רוצה שיקנה לו רשותו:
- חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח, אסור בהנאה אפלו הניחו שוגג או אנוס. ואם מכרו או נתנו לעכו"ם שמחוץ לבית קדם הפסח, אף על פי שהישראל מכרו לעכו"ם, ויודע שלא יגע בו כלל אלא ישמרנו לו עד לאחר הפסח, ויחזור ויתננו לו, מתר, ובלבד שיתננו לו מתנה גמורה בלי שום תנאי, או שימכרנו לו מכירה גמורה בדבר מועט. אבל מתנה על מנת להחזיר לא מקנה:
- רשאי ישראל לומר לעכו"ם בשעה חמישית או קדם: עד שאתה לוקח חמץ במנה קח במאתים שמא אצטרף ואקחנו ממך אחר הפסח. אבל לא ימכר לו ולא יתן לו על תנאי, ואם עשה כן הרי זה עובר בכל יראה ובל ימצא:
- חמץ שנמצא בבית ישראל אחר הפסח, אסור אף על פי שבטל:
- אסור להאכיל חמצו בפסח אפלו לבהמת אחרים או של הפקר:
- אסור לתן בהמתו לעכו"ם להאכילה בימי הפסח, אם הוא יודע שמאכיל אותה פסלת שעורים שהוא חמץ:

סימן תמט

דין חמץ שנמצא בחנות ישראל והפועלים אינם יהודים או בפה"ק, ובו פעיף אחר

- חנות של ישראל ומלאי של ישראל והפועלים הנכנסים לשם אינם יהודים, חמץ שנמצא שם אחר הפסח אסור בהנאה. חנות של אינו יהודי ומלאי של

- חמין ואין שם דבר המפפפון, לא אסור אלא מקום מגעו בלבד לפי שאינו מבליע יותר:
- חמץ שנתערב ממש שעות עד הלילה, אינו אסור במשהו אלא דינו כשאר אסורין:
- חטה שנמצאת בערב פסח בתרנגולת מבשלת, מתר לבטלה בס'. אבל אם חממו התרנגולת בפסח בעוד שהחטה בתוכה, חוזרת לתן טעם בתוכה בפסח והוי במשהו:
- אם נתערב החמץ קדם הפסח ונתבטל בס', אינו חוזר ונעור בפסח לאסור במשהו, ויש חולקים:
- בשר יבש וגבינה ודגים שנמלחו קדם הפסח ולא נזקקו בהם, מתר לאכלם בפסח. מיהו דגים מלוחים השרוים במים בפסח בכלי חמץ, יש להחמיר לזהר מהן מפני שהם בולעים בפסח מפליטת הפלים, וחמץ בפסח במשהו:
- מלח ששמו במדוכה, מתר למלח בו בשר בפסח:
- בסר שדכין קדם פסח במדוכות מחמצות, מתר לאכלו בפסח:
- זיתים שנוזהרו לחתכם בספין חדשה, אפלו לא נזקרו לכבשם בקדרה חדשה, אם אינה בת יומא מתרת לכלי עלמא:
- יבש ביבש, אף על גב דבשאר אסורים חד בתרי בטיל, חמץ במצה אפלו באלף לא בטיל. ויש אומרים דחמץ שיה לשאר אסורין בזה:
- נותן טעם לפגם, מתר גם בפסח:
- בין חמץ שנתערב קדם פסח ועבר עליו הפסח, בין שנתערב בפסח ועבר עליו כל הפסח, בין שעבר הפסח על החמץ ונתערב לאחר הפסח, בטל בששים:
- חמץ נקשה, אפלו בעיניה אינו אסור בהנאה אחר הפסח. והפדיאו"ש, חמץ גמור הן ואסורים בהנאה אחר הפסח:

סימן תמח

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חרש בחרשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנ

שולחן ערוך

א. קדרות של חרס שנשתמש בהם חמץ כל השנה, אפלו אותם שעושים בהם דיסא ומיני קמחים, משפשפן היטב בענין שלא יהא חמץ נכר בהם, ומתר להשהותן לאחר הפסח להשתמש בהם בין במינו בין שלא במינו. ומצניען בפסח במקום צנוע שאינו רגיל לילך שם, כדי שלא יבא להשתמש בהם בפסח, וטוב לסגרם בחדר ולהצניע המפתח. אבל הסק שיסיקם באש אינו מועיל להם, ולא לשום כלי חרס שנשתמש בהם חמין, אפלו שלא על ידי האור אלא שערה לתוכו ורתחין. ואפלו אם ימלאום גחלים, דחיישינן דלמא חיים עליהו שמא פקע ולא עבד להו הסקה מעליא. ומיהו אם החזירן לכבשן שמצרפין בו כלי חרס חדשים, מתר דכיון שמכניסן להסק גדול כזה ודאי לא חיים עליהו דילמא פקעי, אבל לתנורים שלנו לא:

ב. כוביא, שהוא כלי שעושין מלבנים ועפר, ואופים ומטגגין בו, וכן תנור קטן שקורין פירלי"א הסיקו מבחוץ ואסור לאפות בו בפסח, דאין חמץ שבו נפלט בכף. ואם מלאו גחלים מבפנים, שרי:

ג. סכינים מגעילן בכלי ראשון ומתירין. וכלי ראשון נקרא שהרתחו בו מים על האש, אפלו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח. וקדם ההגעלה צריך לשופם יפה במשחות או ברחים להעביר כל חלודה שבהם קדם הכשרם. הילכך אם יש בו גומות ואינו יכול לנקותו יפה, אין מועיל לו הגעלה לבד וצריך לבון במקום הגומות:

ד. כלים שמשתמשים בהם על ידי האור, כגון שפודים ואספלאות וכיוצא בהם, צריכים לבון. והלבון עד שיהיו גיצוצות נתזין מהם:

ה. כלים שנשתמש בהם בחמין, כפי תשמישן הכשרן. אם תשמישן בכלי ראשון, כגון כף שמגיסין בו בקדרה, צריך להכשירן בכלי ראשון. ואם תשמישן בכלי שני, הכשרן בכלי שני. וכלי שמשמשין בו

אינו יהודי ופועלים הנכנסים לשם ישראל, חמץ שנמצא שם מתר אפלו באכילה. כך היא גרסת רש"י ורבנו האי, אבל רבנו חננאל גורס בהפך:

סימן תנ

דין ישראל ואינו יהודי שיש להם שתפות, ובו ד' סעיפים:

א. ישראל שלוח כפר מחברו קדם הפסח צריך לפרעו אחר הפסח ויש בו משום גזל אם אינו פורעו:

ב. ישראל שמקבל מאינו יהודי ברבית ככרות בכל שבוע, יאמר לו קדם פסח שיתן לו בשבוע של פסח קמח או מעות, וכיון שהתנה עמו כך אף על פי שאחר הפסח נותן לו ככרות חמץ, חליפי הקמח והמעות הן ושרי:

ג. ישראל ואינו יהודי שיש להם תנור בשתפות, אומר לאינו יהודי קדם הפסח: טל אתה של פסח ואני אטל אחר כך:

ד. ישראל שהיה לו תנור ואפו בו אינם יהודים חמץ בפסח, אפלו מעות אסור לקבל בשכרו דהוה ליה משתפר באסורי הנאה. ואם קבל כבר המעות, מתר ליהנות מהם:

ה. יש מי שמתיר להשפיר תנורו לאינו יהודי על מנת שיאפה בו מצה, ואם יאפה בו חמץ אין זקוק לו:

ו. מתר לומר לעבד בפסח: הילך דינר זה וקנה ואכל, אף על פי שידע שיקנה חמץ. אבל לא יאמר לו: צא ואכל ואני פורע. ויש מתירים גם כזה, אלא אם כן הקדים דינר או שנשא ונתן ביד:

ז. אסור להשפיר כלי לאינו יהודי בפסח כדי שיבשל בו חמץ, אבל משפיר לו חמור להביא עליו חמץ:

סימן תנא

דיני הגעלת כלים, ובו כ"ז סעיפים:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו. וזכרה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזפה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהדפיס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנא

שולחן ערוך

טז. מדוכה מתרת בהגעלה. ואם היא גדולה שאינו יכול להכניסה ביורה, משים בה מים רותחים ומכניס בתוכה אבן רותחת ועולה הרתיחה בכל שפיתה, דכל פהאי גונא הוי הגעלה דכלי ראשון:

יז. הדף שעורכים עליו כל השנה, וכן ערבה שלשין בה, צריכים הגעלה:

יח. הנפה, צריך לדקדק בה מאוד לנקותה מפאתי החמץ הנדבק בה ונסרף ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובצץ שבה, וישפשפו אותה במים יפה יפה. והוא הדין לכל שאר כלי הלישה, שהשפשוף בהם עקר גדול:

יט. הרחת שקורים פאל"ה, יש אומרים שאין מועיל לה הגעלה וצריך לקנות חדשה:

כ. השלחנות והתבות שמצניעים בהם אכלין כל השנה, רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעמים נשפך מרק מן הקדרה לתוכן:

כא. חביות של חרס שנתנו בהם שכר שעורים, מתרים בהגעלה או בערוי ג' ימים:

כב. כל הכלים, אפלו של חרס, שנשתמש בהם חמץ בצונן, מתר להשתמש בהם מצה אפלו בחמין, חוץ מבית שאור ובית חרסת, שאף על פי שלא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן, אסור להשתמש בהם מצה בחמין, אבל בצונן להניח בהם מצה אפויה, מתר. אבל אסור ללוש בהם. וכל זה בלא הגעלה, אבל על ידי הגעלה, אפלו בית שאור וחרסת מתרים אם אינם של חרס, אבל לשל חרס לא מהני הגעלה, ואפלו לא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן, לא ישתמש בהם מצה אלא בצונן. והאדנא נהגו עלמא דלא לאשתמושי בפסח במאני דפתורא עתיקי:

כג. כלי חרס המצפין בהתוף וזוכית, דינם ככלי חרס:

כד. כלי עץ המצפים בסמנים שקורים ברנים, דינם ככלי חרס:

כה. כל כלי השתיה, בין צלוחיות בין כוסות, מתרים בשטיפה. בין שהם של זכוכית, בין שהם של עץ, בין

בערוי שמערה מפלי ראשון, לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מפלי ראשון:

ו. כל כלי הולכין בו אחר רב תשמישו. הלכך קערות אף על פי שלפעמים משתמשין בהם בכלי ראשון על האש, כיון שרב תשמישן הוא בערוי שמערה עליהן מפלי ראשון, כף הוא הכשר:

ז. יש מי שאומר דכפות העשויות מקרן אין להם תקנה בהגעלה, דכיון שמתקלקליו במים חמין, חיישינן דלמא חיים עלייהו:

ח. אחד כלי עץ ואחד כלי אבן ואחד כלי מתכת, דינם להכשירם בהגעלה:

ט. המגעיל קדם שעה חמישית יכול להגעיל ביתד כלי ראשון וכלי שני וכלים שבלעו דבר מועט, ואינו חושש:

י. סלים שמולחים בהם הבשר, יש מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק, ונראין דבריו,

יא. מחבת שמטגגין בה, מתרת בהגעלה. ואם היא ארפה, משים חציה והופך עוד ומשים חציה האחר. ואם היא ארפה ביותר, מלבנה באמצע:

יב. כל הכלים צריך להגעיל ידותיהם כמותן:

יג. כלי שיש בו טלאי, אם קדם הטלאי לבליעת האסור אין צריך להסירו, דכבולעו כף פולטו. ואם קדמה בליעת האסור לטלאי, צריך להסיר הטלאי קדם הגעלה או ישים גחלים על מקום הטלאי עד שישרף גוף האסור, אם ישנו, ואחר כך מגעיל כל הכלי. ואם הוא של עץ, אין לו תקנה אלא אם כן ירחיב הסדק כל כך שיוכל להוציא משם מה שבתוכו:

יד. כסוי של ברזל שמכסים בו הקדרה, צריך הגעלה כיון שמויע בכל שעה מחם הקדרה. ואם נתנהו בפסח על הקדרה בלא הגעלה, כל התבשיל אסור, שזעת הכסוי מתערב בתבשיל:

טז. כסוי של ברזל שמשימים אותו על הקדרה כשנאפית על הכירה, צריך לבון:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החודש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חודש בחודשו ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנב

שולחן ערוך

אכן רותחת או לפיד אש וישליכנו לתוכו בעודו רותח
ומתוך כך ירתיחו המים יותר ויעלו על שפתו:
ז. נוהגין לשטף הפלי במים קרים אחר הגעלה מיד:

סימן תנב

דיני החטים ומחינתם למצות, ובו ט' פעימים:

א. אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה, בחטים
ובשעורים ובכסמין ובשבולת שועל ובשיפון, אבל לא
בארז ושאר מיני קטניות, וגם אינם באים לידי חמוץ
ומתר לעשות מהם תבשיל:

ב. העושה עסה מן החטים ומן הארז, אם יש בה טעם
דגן יוצא בה ידי חובתו בפסח:

ג. אם לא בררו החטים מאכילת עכבר, אין בכך כלום:
ד. החטים שעושים בהם מצת מצוה טוב לשמרן שלא
יפלו עליהם מים משעת קצירה, ולפחות משעת טחינה.

ובשעת הדחק מותר לקח קמח מן השוק:

ה. האדנא אסור ללתת בין חטים בין שעורים:

ו. שקים שנותנים בהם קמח כל השנה, אם רוצה לתן
בהם קמח ומכבסים אותם יפה, צריכים להתיר קדם
הפסח כל התפירות שבהם בקצוות או אם הם
מטלאים:

ז. כשמוליכים השקים שיש בהם קמח מהרחים, אסור
להניחם על גבי בהמה שאין אכף או עור עב תחת
השק:

ח. נוהגים לנקר הרחים משום דזמנין נתנו בהם תבואה
לתורה לסלת. ונוהגים שקמח הראשון שנטחן אחר
הנקור שומרים אותו עד לאחר הרגל:

ט. צריך לטחן החטים יום או יומים לפני הלישה. ואם
טחנו בערב פסח, יש אומרים שאסור ללוש מצה בו
ביום לפי שהקמח בשעת טחינה רותח ומחמם המים
והעסה נוחה להתמיץ:

סימן תנב

שהם של מתכת, בין שהם של תרס, ואף על פי
שלפעמים נותנים בהם לחם חם, כיון שרוב תשמישן
אינו אלא בצונן סגי בשטיפה, שלא הלכו בכל כלי
אלא אחר רב תשמישו:

כו. כלי זכוכית אפלו מכניסין לקיום ואפלו משתמש
בהם בחמין, אין צריכים שום הכשר שאינם בולעים,
ובשטיפה בעלמא סגי להו:

כז. שפור יטן שצלו בו עופות בפסח, מתרין, אף על
פי שמקדם צלו בו בשער מלוח ממלח שלא נבדק:

סימן תנב

זמן הגעלת הכלים, ובו ז' פעימים:

א. יש לזהר להגעיל קדם שעה חמישית, כדי שלא
יצטרך לדקדק אם הכלים בני יומן אם לאו וכן אם
מגעיל כלים שבליעתן מועטת עם כלים שבליעתן
מרבה. וכן אם משהא הכלים בתוך היורה יותר מדאי
ואינו משהא אותם כל כך. וכן כדי שלא יצטרך לזהר
שלא ינוחו המים מרתחתן. ושלא יכניס הכלים עד
שירתיחו המים. וכן כדי שלא יצטרך להגעיל היורה
הגדולה, שמגעילים בה, תחלה וסוף:

ב. יש לזהר מלהגעיל כלי הפשר וכלי חלב ביחד, אלא
אם כן אחד מהם אינו בן יומו:

ג. לא יניח כלים הרבה לתוך כלי ויגעילים יחד
ד. אם מגעיל בצבת יגלגל הפלי, דאם לא כן במקום
הצבת לא סליק דיקולא דמאי:

ה. אין מגעילין בחמי טבריה אפלו כלים שדינם בכלי
שני, מפני שאינה תולדות האור, דכבולעו כך פולטו,
מה בולעו על ידי תולדות האור, אף פולטו על ידי
תולדות האור:

ו. כלי גדול שאינו יכול להכניסו תוך כלי אחר מחמת
גדלו, עושה שפה לפיו בטיט כדי שיתמלא היטב
ויגיעו המים בשפתו, וממלאו מים ומרתיחו. או יקח

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חרש בחודשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנה

שולחן ערוך

ויש אומרים דבשוגג מתר, ובשעת הדחק יש לסמוך עליהם:
ד. מים שלא לנו שנתבטלו חד בתרי במים שלנו, לשין בהם:
ה. נוהגין שלא לתן מלח במצה, ונכון הדבר:
ו. לש המצה בקצח ושומשמן ובמיני תבלין, כשרה פיון שיש בה טעם מצה. ומפל מקום אין לתן בה תבלין, לפי שהוא חד ומתמם העסה:

סימן תנו

שעור כמות לישת המצות, ובו ג' פעיפים:

א. אין לשין לפסח עסה גדולה משעור חלה, שהיא מ"ג ביצים וחמש ביצה בינונים והוא עשרון, וכן ישער אותה, מלא כלי מים ויערה המים ממנו לכלי אחר, ואחר כך יתן בו מ"ג ביצים ויחזיר בו המים שערה ממנו והמים שיותר, יתנם בכלי אחר, והכלי המחזיק אותם הוא המדה למלאותו מקמח. והמדה מחוקה ולא גדושה, ושעורה מקמח חטה מצרית תק"כ דרהם מצריים בקרוב:

ב. אם לש יותר משעור זה, מתר בדיעבד:

ג. אף על פני שאין מודדין קמח ביום טוב ללוש, ביום טוב של פסח שאין לשין עסה גדולה מעשרון, מתר למדוד. ויש אוסרים, אלא יקח באמד הדעת, ולא ירבה על עשרון:

סימן תנו

דין הנהגת החלה בעסת מצה, ובו ב' פעיפים:

א. מפני שצריך לדקדק בשעור העסה שלא להרבות בה משום חשש חמוץ, ומוטב שימעט בה, לכן טוב לקרב העסות יחד בשעת הפרשת חלה שישקו זו בזו, דשמא יש בהם שלא היה בה כשעור. ואם אי אפשר להפריש חלה בעודה עסה מפני המהירות, יפרישנה אחר אפיה

באיזה מצה אינו יוצא ידי חובתו, ובו ד' פעיפים:

א. אין יוצאין לא בפת סבין ולא בפת מורסן, אבל לש הוא את העסה בסבין ובמורסן שבה ויוצא בה. ויוצא במצה מסלת נקיה ביותר, ואין אומרים אין זה לחם עני:

ב. עסת הכלבים, בזמן שהרועים אוכלים ממנה יוצאים בה. ואם לאו, אין יוצאין בה שאין זו משמרת לשם מצה:

ג. ליכא בזמן הנהגת דידע למחלט, הילכך כל מין חליטה אסור:

ד. אין אדם יוצא ידי חובתו במצה גזולה. במה דברים אמורים, כשגזל מצה. אבל אם גזל חטים או קמח ועשאן מצה, יוצא בה, שקנאה בשנוי, ודמים לבד הוא חייב לו:

סימן תנה

דין מים שלנו, ובו ו' פעיפים:

א. אין לשין אלא במים שלנו, בין שהם מי בורות ומעינות, בין שהם מי נהרות, ושואבין אותם מבעוד יום, או בין השמשות. ואין לשין בהן עד שיעבר הלילה כלה. ויכולים לשאב יום אחד לימים הרבה. ואם הזמן חם יניחם במרתף שהוא קר. ואם הזמן קר, יניחם באויר כי המרתף הוא חם. וצריך להשפכים ולהכניסם לבית קדם שיוזרח השמש, ואפלו ביום המצון:

ב. יש אומרים שמים המכנסין בסיסטירג"ה, מתר ללוש בהם סמוך לשאיבתן. ואין להקל בדבר, אם לא בשעת הדחק:

ג. אין ללוש במים חמין אפלו לא נתחממו אלא בחמה, ולא במים הגרופים מדוד גדול שנחשתו עבה, ותלוי על מקום האש ומים שבתוכו פושרים, אפלו כשאין האש תחתיו, ואם עבר ולש בין באלו בין במים שלא לנו, אסור. ויש חולקין ומתירין בלש במים שלא לנו.

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנח

שולחן ערוך

ומחמיצים את העסה, אלא יהא לה כלי אחר מלא מים
שתקטף בו:
ד. אם לש אחר זמן אסור חמץ, אלו המים עם שאר
המים שרוחצים בהם הערבה לא ישפכם אלא במקום
מדרון, כדי שלא יתקבצו במקום אחד ויחמיץ:
ה. עברה ולשה תחת השמש, הפת מתרת:
ו. אם העסה רכה, לא יוסיף בה קמח אלא עושה עסה
קטנה מגבול קשה, ויערבנה עם העסה הרכה:

סימן תפ

דיני מצת המצוה, ובו ז' סעיפים:

- אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה על ידי אינו
יהודי, ולא על ידי חרש שוטה וקטן:
- הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה
ומזרז העוסקים בהם ומסייע בעריכתו, וכן ראוי לכל
אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה:
- הלש אחר זמן אסור חמץ יאמר בשעת לישוה: כל
פרורים שיפלו בשעת לישוה ועריכה וכן בצק הנדבק
בפלים אני מבטל אותם, כדי שנמצא שמבטלן קדם
חמוצין:
- אין עושין סריקין המצירין דהינו לציר בפת כמין
חיה ועוף. אבל כל מה שעושים אותו במסרק כדי שלא
יתפח, וכן מה שמנקבין המצות, מתר, ומכל מקום טוב
למהר לעשותן שלא להשהות בהם:
- אין עושין בפסח פת עבה טפה:
- אין להקל במה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות
פאנדי"ש או פלאדוני"ש:
- אין לתן ביצים שלמים במצה שתאפה עמהם:

סימן תפא

דיני אפית המצה, ובו ח' סעיפים:

- א. תנור שאופים בו חמץ, צריך לזהר כשיסיקוהו כדי
לאפות בו מצה, שילכו הגחלים על פניו בלוי, ואין די

מיד, שיתן כל המצות בסל והסל מצרפם לחלה. וזהו
הדרך היותר נכון:
ב. הלש עסה ביום טוב של פסח, לא יקרא שם לחלה
עד שתאפה, שאם יקרא לה שם אינו רשאי לאפותה.
ואם יניחנה כך, תחמיץ ואינו רשאי לשרפה ביום טוב.
ואם שכח וקרא לה שם, יטילנה לצונן וימנענה
מלהחמיץ:

סימן תנח

מצוה ללוש המצה בערב פסח, ובו סעיף אחד

- א. נוהגים שלא ללוש מצת מצוה בערב פסח עד אחר
שש שעות, שהוא זמן הקרבת קרבן פסח. וביר"ד שחל
להיות בשבת לשין בערב שבת אחר שש שעות:

סימן תנו

מקום ופדר לישת המצות, ובו ז' סעיפים:

- א. אין לשין במקום השמש. וביום המצוה אסור תחת
כל אור הקריע, משום דיומא דעיבא בליה שמשא.
ולא יתקרב ללוש אצל התנור, מפני חם התנור:
- ב. לא יניחו העסה בלא עסק ואפלו רגע אחד. וכל זמן
שמתעסקים בו, אפלו כל היום אינו מחמיץ. ואם הניחו
בלא עסק שעור מיל, הוי חמץ. ושעור מיל הוי
רביעית שעה וחלק מעשרים מן השעה. ואחר שנתעסקו
בצק ונתחמם בידיהם, אם יניחוהו בלא עסק מיד
יחמיץ. ואם התחילו בשתי עסות כאחת והחמיצה
האחת, בידוע שהחמיצה גם השנית אפלו אין רואין בה
סימני חמוץ. ואם החמיצה עד שיש בה סדקים, אפלו
לא נתערבו הסדקים זה בזה אלא אחד הולך הנה ואחד
הולך הנה, הוי חמץ גמור והאוכלו חייב פרת. ואם אין
בו סדק אלא הכסיפו פניו כאדם שעמדו שערוותיו,
האוכלו פטור:
- ג. אם האשה שהיא לשה היא מקטפת במים, לא תקטף
באותם מים שמצננת בהם ידיה, מפני שהם מתחממים

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסב

שולחן ערוך

מים בשעת הפציר כדי להתיר נצק ואף על פי כן אין לחוש להם, הואיל וכבר נתבטלו המים ביין קדם שלשו העסה:

ד. מי ביצים ושאר משקים, כלם הוו בכלל מי פרות:
ה. הלש עסה במי פרות, טוב לעשותה פחות מכשעור עשרון, כדי שלא תתחייב בחלה:

ו. חטה שנמצאת בדבש או ביין וחמץ, מתר, ובלבד שלא נתערב בהם מים:

ז. יש לברר המלח קדם פסח מחטים שלא יהיו בתוכו, כי כשהמלח מתלחלח הוא נכנס מעט מעט בחטים ומתחמץ:

סימן תסג

אם מתר לחרף שני שבלים יחד ודיני ברמל, וכו' ג' מעיפים:

א. מתר לחרף שני שבלים ביחד, ולא תישינן שמא יצאו מים מאחת לחברתה, שהם מי פרות ואינם מתמיצים:

ב. ותיקא שהוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח, מתר והוא שלא יהא בו מים:

ג. ברמל שמהבהבין אותו באור וטוחנין אותו, אין מבשלים הקמח שלו במים שמא לא נקלה באור יפה, ונמצא מחמץ כשמבשלים אותו, וכן כשמוקלין הקדרות החדשות אין מבשלים בהם אלא מצה אפוייה שתרו וטחנו אותה:

סימן תסד

חרדל שנתערב בתוכו קמח, וכו' סעיף אחר

א. חרדל או שאר מיני טבול שיש בהם מים, אין נותנין בהם קמח. ואם נתן לתוך החרדל, יאכל מיד ולא ישהנו שמא יחמץ, ובשאר מיני טבולין כיון שאינם חדין כמו חרדל, ודאי החמץ וצריך לשרפו אם הוא אחר זמן אסור חמץ:

לו בלהבה, דכמו שבולע על ידי גחלים כך פולט על ידי גחלים ושיהו נצוצות נתזין ממנו. הלכך אם הסיקוהו כמה פעמים קדם הפסח אינו מספיק אלא אם כן כוון להתירו לצד פסח, כי שמא לא הלכו הגחלים על פניו כל זמן שלא לכך. ויש נוהגים להטיל בו קרקע חדש כדי שלא יצטרכו הסק. ומנהג יפה הוא:

ב. טפקא של חרס חדשה, לא שנא הסיקה מבפנים או מבחוץ, מתר כיון שהאור שולט תחתיה אף על פי שאין שלהבת עולה על גבה, מרתח רתח והפת נאפית מיד ואינה בא לידי חמוץ. אבל צריך להסיק תחלה, בין תנור בין כוביא בין באלפס בלא מים בין בקרקע, אבל להדביקו תחלה ואחר כך להסיק, יש אוסרים וטוב לזהר. ויש מי שאומר שראוי למחות שלא יעשו חרות ברמץ:

ג. מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה אין חוטין נמשכים ממנה, יוצאים בה:

ד. יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא נמוחה. אבל אם בשלה, אינו יוצא בה:

ה. אם אפו חמץ עם מצה, לא נאסרה אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל ממקום שנגעה כדי נטילת מקום, והשאר מתר:

סימן תסה

דין מי פרות אם מחמיצין, וכו' ז' מעיפים:

א. מי פרות בלא מים אין מחמיצין כלל. ומתיר לאכל בפסח מצה שנלושה במי פרות אפלו שהתה כל היום, אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני שהיא מצה עשירה וקרא פתיב להם עני:

ב. מי פרות עם מים מהירים להחמיץ יותר משאר עסה הילכך אין ללוש בהם. ואם לש בהם, יאפה מיד:

ג. מתר ללוש ביין אף על פי שאי אפשר לו בלא טפת מים שנופלת בשעת הפציר, ואף לכתחלה רגילים לתן

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (הארי"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסה

שולחן ערוך

סימן תסה

דיני מורסן בפסח, ובו ג' סעיפים:

- א. אין שורין מורסן לתרגוללים בשום פנים, ולא חולטין:
- ב. אין האשה שפה מורסן על בשרה, אפלו יבש:
- ג. אם שפשו מורסן באו לח ממים, יש מי שאומר שהאז אסור:

סימן תסו

אם חרק ומי רגלים ודומיו מהמיצים, ובו ד' סעיפים:

- א. לא ילעס אדם חטים ויתן על גבי מכתו, מפני שהן מחמיצות, שהרק מחמיץ:
- ב. הנותן שעורים לבהמתו ומצא בהם ריר, צריך לבערם:
- ג. שק מלא קמח שנתלחלח מוצת החומה, מתר. ויש אוסרים:
- ד. נפלו מים על קמח, או נתלחלח השק, יאחו בידו כל המקום המלחלח בשק עד שיריק כל הקמח שבשק. ואם אי אפשר לעשות כן, ירקד הקמח והשאר מתר. ודוקא כל זמן שהוא מלחלח, אבל אם נתיבש הלחלוחית לא מהני רקוד, דמפרך ומתערב עם השאר ואסור לאכלו בפסח, אלא ירקדנו וישמרנו עד אחר הפסח. ואם נתיבש בפסח, אסור להשהותו:
- ה. הטל, מחמיץ. וכן מי רגלים ומי הפה והחטם והעין והאזן:
- ו. קמח שנפל עליו דלף אפלו כל היום, אינו בא לידי חמוץ והוא שיהיה הדלף טורד בלי הפסק. ויאפנו מיד לכשיפסיק, ואם הוא מספק אם הדלף טורד אם לאו, אסור:

סימן תסז

דין חטים שנפלו עליהם מים ותבשיל שנמצא בתוכו חטה, ובו ט"ז סעיפים:

- א. דגן שנטבע בנהר או שנפל עליו מים, כשם שאסור לאכלו כך אסור לקימו, אלא מוכרו לישראל ומודיעו, כדי שיאכלנו קדם הפסח. ואם מכרו לעכו"ם קדם פסח, מוכר מעט לכל אחד ואחד כדי שיכלה קדם הפסח, שמא יחזר האיני יהודי ומכרנו לישראל:
- ב. דגן זה שנטבע בנהר או שנפלו עליו מים, אף על פי שלא נתבקע, אסור דכיון דמינח ניחא אתי לידי חמוץ:
- ג. חטים שבאו בספינה, אם הם יבשות וקשות ולא נשתנה מראיהן, אחזקי אסורא לא מחזקינן:
- ד. שנה שרבו גשמים וירדו על ערמות שבשדות עד שהיו קצת מהשבלים שעל הערמות מעלים צמחים, אין חוששין לסתם חטים של אותה שנה:
- ה. דגן שבמחבר שנתבשל לגמרי ואינו צריך ליניקה, כמאן דמנח בכדא דמי ומקבל חמוץ אם ירדו עליו גשמים:
- ו. חטים שנמצאו בהם מבקעות, אותן שאינן מבקעות מתרות, מפני שהדבר מצוי שבשעת גשמים עליונות הגדיש ותחתיתו מתחמץ ומתבקע, ואין המים גוגעים באמצעיתו כלל:
- ז. ישראל שיש לו בורות מלאים חטים, וחושש שמא יש בקרקעית הבור ובקירותיו חטים מבקעים מלחות הבור והארץ, בבטול בעלמא סגי:
- ח. דבש של אינו יהודי, אין מחזיקים בו אסור ואוכלים אותו בפסח:
- ט. תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים, אם נתבקעו ממש הרי כל התבשיל אסור. ואם לא נתבקעו ממש, התבשיל מתר,
- י. תרנגולת מבשלת שנמצא בה בפסח חטה מבקעת, מתר למכרה לאינו יהודי, שאינה נמכרת יותר ביקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה. ואם נמצאת ביום שמיני של פסח, מתר להשהותה עד אחר הפסח:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חודש בחדשו. וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזפה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחידא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסח

שולחן ערוך

ב. במה דברים אמורים, כשעושה מלאכה להשתפר, אבל מתקן הוא כליו ליום טוב. וכן מי שכותב ספרים לעצמו דרך למודו, מתר:
ג. קדם חצות, מקום שנהגו לעשות מלאכה, עושין. מקום שנהגו שלא לעשות, אין עושין:
ד. ההולך ממקום שעושין למקום שאין עושין, לא יעשה בשוב מפני המחלקת. אבל עושה הוא במדבר. וההולך ממקום שאין עושין למקום שעושין, לא יעשה ונותנים עליו חמרי מקום שיצא משם וחמרי מקום שהלך לשם, ואף על פי כן לא יתראה בפניהם שהוא בטל, מפני אסור לעולם אל ישנה אדם מפני המחלקת. וכן מי שדעתו לחזור למקומו, נוהג כאנשי מקומו בין להקל בין להחמיר, והוא שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא בו, מפני המחלקת:
ה. אפלו במקום שנהגו לעשות, לא יתחיל בתחלת מלאכה בארבעה עשר, אף על פי שהוא יכול לגמרה קדם חצות, אלא שלשה אמוניות בלבד הם שמתחילים בהם במקום שנהגו לעשות ועושין עד חצות, ואלו הם: החיטים והספרים והכובסים. אבל שאר אמוניות, אם התחיל בהם קדם ארבעה עשר הוא שיגמר עד חצות:
ו. מושיבין שובכים לתרגולים בארבעה עשר, דהינו לתקן מקום שיעמדו התרגולים והתרגולות:
ז. תרגולת שישבה על הביצים שלשה ימים או יותר, ומתה, מושיבין אחרת תחתיה כדי שלא יפסידו הביצים:
ח. גורפין ובל מתחת רגלי בהמה:
ט. הזבל שבחצר, לא יוציאנו, אלא יסלקנו לצדדים. ואם נתרבה בחצר, יוציאנו לאשפה:
י. מוליכים ומביאים פלים מבית האמן כל היום, אף על פי שאינם לצורך המועד:

סימן תסח

שלא ליחד בשר לפסח, ובו סעיף אחר

יא. אם נמצאת חטה בקוצה בעסה או במצה אפוייה, יסיר ממנה כדי נטילת מקום, והשאר מתר. ויש מי שאוסר כל העסה או אותה מצה. וראוי לחוש לדבריו אם לא במקום הפסד מרבה או בשעת הדחק:
יב. אם מלגו תרנגולת ואחר כך מצאו במים גרעין חטה בקוצה, אסורה התרנגולת. ואם נמצאת חטה בקוצה או לחם חמץ בכלי של מים ואין בו כדי לתן טעם, ובשלו באותם מים תבשיל או לשו עסה, מתר. ויש מי שאוסר, אם הוא בתוך הפסח:
יג. אם הגעילו יורה מחמצת בת יומא וירדו המים לבור בתוך הפסח, אסור לשותות מימיו בפסח, בשביל שנתערבו:
יד. אם נמצאת חטה מבקעת בתרנגולת קדם מליחה, די בשטיפה. ואם אחר מליחה, די בקליפה. ויש מחמירין לומר שמעמיק כל סביבותיה וחותר ומשליך. ואם נמלחו עמה תרנגולות אחרות, קולף את כלם:
טו. תרנגולת צלוייה שנמצאת בה חטה מבקעת בתוך הפסח, חותר מקום פעפועו, לפי אמד הדעת. ויש אוסרים את בלה, לפי שכשמהפכים השפוד מתפשט הטעם בכל התרנגולת. וכן יש מי שאוסר כל התרנגולות הצלויים עמה באותה שפוד הנוגעות זו בזו, כי על ידי הפוף השפוד מתפשט מזו לזו:
טז. חטה או שעורה שנמצאת בזפק העוף לאחר שהקהו אותו, העוף מתר והחטה והשעורה צריך לשרפם, דלא חשיבי כמעבלים:

סימן תסח

שלא לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות, ובו י' סעיפים:

א. העושה מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה, משמתין אותו. ואפלו לעשות בחנם אסור. ויש מי שאוסר אפלו על ידי אינו יהודי. ויש מי שמתיר,

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה ברו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי ה'קדש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תע

שולחן ערוך

שמצוה למהר ולאכל בשביל התינוקות שלא יישנו,
אבל לא יאמר קדוש עד שתחשף:
ב. יסדר שלחנו ופה בכלים נאים כפי כחו, ויכין מקום
מושב שישב בהסבה דרך חרות:
ג. כשהוא מסב לא יטה על גבו ולא על פניו ולא על
ימינו, אלא על שמאלו:
ד. אשה אינה צריכה הסבה אלא אם כן היא חשובה:
ה. בן אצל אביו צריך הסבה, אפלו הוא רבו מבהק.
תלמיד לפני רבו אינו צריך הסבה, אפלו אינו רבו
מבהק, אלא אם כן יתן לו רבו רשות. ותלמיד חכם
מפלג בדורו, אף על פי שלא למד ממנו כלום, חשוב
כרבו ואינו צריך הסבה:
ו. השמש צריך הסבה:
ז. כל מי שצריך הסבה, אם אכל או שתה בלא הסבה
לא יצא, וצריך לחזור לאכל ולשתות בהסבה:
ח. צריך לשתות ד' כוסות על הסדר, ואם שתאן זה
אחר זה שלא בסדר, לא יצא:
ט. שעור הכוס, רביעית לאחר שימזגנו וישתה כלו או
רבו. ואם יש בו הרבה רביעיות, שותין ממנו כל כך
בני אדם כמנין רביעיות שבו. ויש אומרים שצריך
לשתות רב הכוס, אפלו מחזיק כמה רביעיות:
י. מי שאינו שותה יין מפני שמויקו, או שונאו, צריך
לדחוק עצמו ולשתות, לקים מצות ארבעה כוסות:
יא. מצוה לחזור אחר יין אדם:
יב. יוצאים ביין מבשל ובקונדיטון:
יג. אפלו עני המתפרנס מן הצדקה, ימכר מלבושו או
ילווה או ישכיר עצמו בשביל יין לד' כוסות:
יד. גם הנשים חייבות בארבע כוסות ובכל מצות
הנוהגות באותו לילה:
טו. תינוקות שהגיעו לחנופה, מצוה לתן לכל אחד כוס
לפניו:
טז. מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, כדי שיראו
שנוי וישאלו:

א. אסור לומר על שום בהמה, בין חיה בין שחוטה.
בשר זה לפסח, לפי שנראה שהקדישו מחיים לקרבן
פסח, ונמצא אוכל קדשים בחוץ. אלא יאמר: בשר זה
ליום טוב. אבל מתר לומר: חטים אלו לפסח:

סימן תע

שהבכורות מתעניין בערב פסח, ובו ג' סעיפים:

א. הבכורות מתעניין בערב פסח, בין בכור מאב בין
בכור מאם. ויש מי שאומר שאפלו נקבה בכורה
מתענה:
ב. אם חל ערב פסח בשבת, יש אומרים שמתענים
הבכורות ביום ה', ויש אומרים שאינם מתענים כלל:
ג. האיסטגנים מתענה בערב פסח, כדי שיאכל מצה
לתאבון:

סימן תעא

בערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכל פת, ובו ג'
סעיפים:

א. אסור לאכל פת משעה עשירית ולמעלה, כדי
שיאכל מצה לתאבון, אבל אוכל מעט פרות או ירקות,
אבל לא ימלא כרסו מהם. ויין מעט לא ישתה, משום
דמסעד סעיר, אבל אם רצה לשתות יין הרבה, שותה,
מפני שכשהוא שותה הרבה גורר תאות המאכל:
ב. וקדם שעה עשירית מתר לאכל מצה עשירה:
ג. אם התחיל לאכל קדם שעה עשירית ומשכה סעודתו
עד הלילה, דינו כמו בשבתות ושאר ימים טובים
שנתבאר סימן רע"א:

סימן תעב

דיני הסבה וארבע כוסות, ובו ט"ז סעיפים:

א. יהיה שלחנו ערוך מבעוד יום, כדי לאכל מיד
כשתחשף. ואף אם הוא בבית המדרש, יקום מפני

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חרש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בוי"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעג

שולחן ערוך

סימן תעג

דיני כוס ראשון וסדר הפסח עד כוס השני, וכו' ז'

סעיפים:

א. מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו, ומברך שהחיינו.
ואם חל בשבת, אומר ויכלו, ואם חל במוצאי שבת
אומר יקנה", ואם שכח להבדיל ולא נזכר עד שהתחיל
ההגדה, ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך
יבדיל:

ב. שותה בהסבה ואינו מברך אחריו:

ג. אם ירצה לשתות כמה כוסות, הרשות בידו. ומכל
מקום ראוי לזהר שלא לשתות בין ראשון לשני, אם
לא לצורך גדול, כדי שלא ישתכר, וימנע מלעשות
הסדר וקריאת ההגדה:

ד. מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלשה מצות
ומרור וחרסת וכרפס או ירק אחר ושני תבשילין, אחד
זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה, ונהגו בבשר וביצה.
והבשר נהגו שיהיה זרוע, ונהגו שהבשר יהיה צלי על
הגחלים והביצה תהיה מבשלת:

ה. אלו ירקות שיוצא בהם ידי חובתו, חזרת, עלשין,
תמכא, חרובינא, מרור. ויוצאים בעלין שלהם ובקלחן,
אבל לא בשרש, אלא שבעלין אין יוצאין אלא אם כן
הם לחים, ובקלחים יוצאים בין לחים בין יבשים, אבל
לא פבושים, ולא שלוקים ולא מבשלים. וכלם
מצטרפים לכזית, שהוא השעור שלהם, ועקר המצוה
בחזרת. ואם אין לו חזרת, יחזר אחר ראשון ראשון,
כפי הסדר שהם שנויים:

ו. נוטל ידיו לצורך טבול ראשון ולא יברך על הנטילה,
ויקח מהכרפס פחות מכזית, ומטבולו בחמץ, ומברך
בורא פרי האדמה ואוכל, ואינו מברך אחריו. ויקח
מצה האמצעית ויבצענה לשתים, ויתן חצייה לאחד
מהמסבין לשמרה לאפיקומן, ונותנין אותה תחת המפה,
וחצייה השני ישם בין שתי השלמות ויגביה הקערה
שיש בה המצות ויאמר: הא לחמא עניא, עד מה

סימן תעד

על כוס ב' אין מברכין, וכו' סעיף אחר

א. שותה כוס שני ואין מברך עליו לא ברכה ראשונה
ולא ברכה אחרונה, שאין מברכין בורא פרי הגפן כי
אם על כוס של קדוש ועל כוס של ברכת המזון, ואין
מברכין על הגפן כי אם אחר כוס רביעי:

סימן תעה

יתר דיני הסדר, וכו' ז' סעיפים:

א. יטל ידיו ויברך על נטילת ידים, ויקח המצות בסדר
שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחזם בידו
ויברך המוציא ועל אכילת מצה, ואחר כך יבצע
מהשלמה העליונה ומהפרוסה, משתיקן ביחד, ויטבולם
במלח. ויאכלם בהסבה ביחד כזית מכל אחד, ואם אינו
יכול לאכל כשני זיתים ביחד, יאכל המוציא תחלה
ואחר כך של אכילת מצה, ואחר כך יקח כזית מרור
וישקענו בלו בחרוסת, ולא ישנהו בתוכו שלא יבטל
טעם מרירותו, ומטעם זה צריך לנער החרסת מעליו,
ויברך על אכילת מרור ויאכלנו בלא הסבה, ואחר כך
נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה וכורכה עם המרור

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החודש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חודש בחודשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה ברו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעו

שולחן ערוך

בחזיון. ואם היה מחתף או שחסר ממנו אבר או שלק בו
אבר והוא מחבר, הרי זה מתר במקום שנהגו:
ב. אפלו בשר עגל ועוף, כל דבר שטעון שחיטה, אסור
לאכל צלי במקום שנהגו שלא לאכל צלי:

סימן תעז

דיני אכילת האפיקומן, ובו ב' סעיפים:

- לאחר גמר כל הסעודה אוכלים ממנה השמורה תחת
המפה כזית כל אחד, וזכר לפסח הנאכל על השבע,
ויאכלנו בהסבה ולא יברך עליו, ויהא זהיר לאכלו
קדם חצות:
- אם שכח ולא אכל אפיקומן, ולא נזכר עד שנשטל
ידיו או שאמר הב לן ונברך, אוכל אפיקומן בלא
ברכת המוציא. ואם לא נזכר עד שברך ברכת המזון,
אם נזכר קדם שברך בורא פרי הגפן יטל ידיו ויברך
המוציא ויאכל האפיקומן, ואם לא נזכר עד אחר שברך
בורא פרי הגפן לא יאכל אפיקומן, ויסמוך על מצה
שאכל בתוך הסעודה שפלו שמורות הן משעת לישנה.
אבל במקום שנהגו לעשות שמור למצות מצוה משעת
קצירה, אפלו לא נזכר עד אחר ההלל, יטל ידיו ויברך
המוציא ויאכל האפיקומן:

סימן תעח

שלא לאכל אחר אכילת האפיקומן, ובו ב' סעיפים:

- אחר אפיקומן אין לאכל שום דבר:
- מי שישן בתוך הסעודה והקיץ, אינו חוזר לאכל. בני
חבורה שישנו מקצתן בתוך הסעודה, חוזרים ואוכלים.
נרדמו כלם, ונעורו, לא יאכלו. נתנמנמו כלם, יאכלו:

סימן תעט

ברכת המזון על כוס שלישי, ובו סעיף אחד

- אחר כך מוזגין לו כוס שלישי, ומברך עליו ברכת
המזון ובורא פרי הגפן, ושותהו בהסבה. ולא יברך

וטובלה בחרסת. ואומר: וזכר למקדש כהלל, ואוכלן
ביחד בהסבה. ומשברך על אכילת מצה לא יסית בדבר
שאינו מענין הסעודה עד שיאכל פריכה זו, כדי
שתעלה ברכת אכילת מצה וברכת אכילת מרור גם
לכריכה זו:

ב. אם אין לו ירקות לטבול ראשון אלא מרור, יברך
עליו בטבול ראשון: בורא פרי האדמה ועל אכילת
מרור, ובטבול השני יטבולנו בחרסת ויאכלנו בלא
ברכה:

ג. בלע מצה, יצא. אבל אם בלע מרור, לא יצא דטעם
מרור בעיניו וליכא. ואפלו אם בלע מצה ומרור כאחד,
ידי מצה יצא, ידי מרור לא יצא. ואם כרכם בסיב,
ובלעו, אף ידי מצה לא יצא לפי שאין דרך אכילה
בכך:

ד. אבל מצה בלא כונה, כגון שאנסוהו עכו"ם או
לסטים לאכל, יצא ידי חובתו כיון שהוא יודע שהלילה
פסח ושהוא חייב באכילת מצה. אבל אם היה סבור
שהוא חל, או שאין זו מצה, לא יצא:

ה. אבל כזית מצה והוא נכפה, בעת שטותו, ואחר כך
נתרפא, חייב לאכל אחר שנתרפא, לפי שאותה אכילה
היתה בשעה שהיה פטור מכל המצות:

ו. אבל כחצי זית, וחזר ואכל כחצי זית, יצא, ובלבד
שלא ישהה בין אכילה לחברתה יותר מפדי אכילת
פרס:

ז. אין חיוב אכילת מצה אלא בלילה הראשון בלבד.
ואף בלילה הראשון יוצא בכזית:

סימן תעו

מנחה אכילת צלי בליל פסח, ובו ב' סעיפים:

- מקום שנהגו לאכל צלי בלילי פסחים, אוכלים.
מקום שנהגו שלא לאכל, אין אוכלין גזרה שמא
יאמרו: בשר פסח הוא. ובכל מקום אסור לאכל שה
צלי פלו כאחד בלילה זה, מפני שנראה כאוכל קדשים

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי מדרשות ובשמועות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רחמי הקדוש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפ

שולחן ערוך

ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד
גאל ישראל, ומברך על המרור, ואוכל, ואחר כך בורך
מצה ומרור, ואוכל. ולי נראה דלענין ד' פסח יש
לסמך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא
חמר מדינה, כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב:

סימן תפד

דין מי שרוצה לעשות הסדר בהרבה בתיים, ובו סעיה
אחד

א. מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלת בתי, מברך
ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך, ומברך ברפת
המזון, והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושמן אינהו
כסא דקדושה ודאגדתא ואכלי ירקי ומצה, ואיהו לא
אכיל ושתי בהדיהו, ושביק להו למגמר סעדתיהו,
ומברכי אינהו ברפת המזון. ואי לא ידעי, יקרא מלה
במלה, והדר אכיל לביתא אחרינא ועביד הכי, והדר
אכיל לביתיה וגמר הללא ושתי כסא דהללא. ואי בעי
לאקדומי להנך בתי ברישא, בריך להו ולא אכיל ולא
טעים והדר אכיל לביתיה ומקדש, ואם ירצה יגמר הכל
בביתו ואחר כך ילך לקדש בבתים האחרים ולא יאכל
וישתה עמהם:

סימן תפה

דין מי ששבע שלא לאכל מצה, ובו סעיה אחד

א. אומר: שבעה שלא אכל מצה, סתם, אסור לאכל
מצה בליל פסח. אומר: שבעה שלא אכל מצה בליל
פסח, לוקה ואוכל מצה בליל פסח:

סימן תפז

שעור כזית, ובו סעיה אחד

א. שעור כזית, יש אומרים דהוי כחצי ביצה:

סימן תפז

סדר תפלת ערבית של פסח, ובו ד' סעיפים:

אחריו ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי. מצוה לחזר
אחר זמון:

סימן תפ

סדר כוס רביעי, ובו סעיה אחד

א. מתחיל לא לנו, וגומר עליו את ההלל. ואינו אומר
יהללוך, אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא
מהודו ליי עד על נהרות בכל שהם כ"ו כי לעולם
חסדו, ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם
ועד עולם אתה אל, ואז יאמר יהללוך עד מלך מהלל
בתשבחות, ושותהו בהסבה בלא ברכה תחלה, ומברך
אחריו על הגפן. ואם שותהו בלא הסבה, צריך לשתות
פעם אחרת בהסבה, ומברך לפניו בורא פרי הגפן, לפי
שהסיח דעתו מלשתות עוד:

סימן תפא

שלא לשתות אחר ארבע כוסות, ובו ב' סעיפים:

א. אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשתות יין, אלא מים:
ב. חייב אדם לעסק בהלכות הפסח וביציאת מצרים,
ולספר בנסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא
לאבותינו, עד שתחטפנו שנה:

סימן תפב

מי שאין לו מצה שמורה, ובו סעיה אחד

א. מי שאין לו מצה משמרת אלא פזית, מברך על
אכילת מרור ואוכל, וכשגומר סעודתו ממצה שאינה
משמרת, מברך על אכילת מצה ואוכל אותו פזית,
ואינו טועם אחריו כלום:

סימן תפג

דין מי שאין לו יין, ובו סעיה אחד

א. מי שאין לו יין בליל פסח, מקדש על הפת שמברך
המוציא ובוצע, ומניח ידיו עליו עד שגומר הקדוש,
ומברך על אכילת מצה, ואוכל, ואחר כך אוכל שאר

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות, ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קודם הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שיביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מידות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפח

שולחן ערוך

סימן תפח

סדר תפלת ליל שני של פסח וספירת העומר, וכו' י'
סעיפים:

א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספור העומר, ואם שכח לספור בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. ומצוה על כל אחד לספור לעצמו. וצריך לספור מעמד ולברך תחלה. וסופר הימים והשבועות. כיצד, ביום הראשון אומר: היום יום אחד עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר: היום שבעה ימים שהם שבוע אחד וביום שמיני יאמר: היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד וכן עד שיגיע לארבעה עשר יאמר: היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אם טעו ביום המעצן וברכו על ספירת העומר, חוזרים לספור כשתחשף. והמדקדקים אינם סופרים עד צאת הכוכבים, וכן ראוי לעשות:

ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום, מונה עמם בלא ברכה. ואם יזכר בלילה יברך ויספור:

ד. מי ששואל אותו חבירו בין השמשות כמה ימי הספירה בנה הלילה, יאמר לו: אתמול היה כך, שאם יאמר לו: היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה. אבל קדם בין השמשות, פיון שאין זמן ספירה אין בכך כלום:

ה. אם אינו יודע החשבון, ופתח אדעתא דלסים כמו שישמע מחברו, ושתק עד ששמע מחברו וסיים כמוהו, יצא:

ו. אם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד', שהוא סבור שהם ד', וגזכר וסיים בה', והם ה'. או איפכא, שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה, וטעה וסיים בה', אינו חוזר ומברך:

ז. שכח ולא ברך כל הלילה, יספור ביום בלא ברכה:

ח. אם שכח לברך באחד מהימים, בין יום ראשון בין משאר ימים, סופר בשאר ימים בלא ברכה. אבל אם

א. סדר היום, ערבית ושחרית ומנחה אומר שלש ראשונות, ושלש אחרונות, וקדשת היום באמצע: אתה בחרתנו וכו' ותמן לנו ה' אלהינו את יום חג המצות הנה את יום טוב מקרא קדש הנה, זמן חרותנו, יצלה ויבא, והשיאנו וחותם: מקדש ישראל והזמנים. ואם אמר: מקדש השבת, וחזר בו תוך כדי דבור, יצא אחרי שהוא יודע שהוא יום טוב. ואם חל בשבת אומר: את יום המנוח הנה ואת יום חג המצות הנה, וחותם: מקדש השבת וישראל והזמנים. ואין אומרים ברכת מעין שבע:

ב. אין שליח צבור מקדש בבית הכנסת:

ג. שכח לומר אתה בחרתנו ואמר יצלה ויבא, יצא:

ד. בליל ראשון של פסח גומרין ההלל בצבור בנעימה בברכה תחלה וסוף, וכן בליל שני של שני ימים טובים של גלויות:

סימן תפח

דין סדר תפלת שחרית של פסח, וכו' ג' סעיפים:

א. שחרית נכנסים לבית הכנסת, וקורים הזמירות של שבת, ומתפללין תפלת שחרית, וגומרין ההלל ואין מפסיקין בו אלא בדרך שאמרו בקריאת שמע, באמצע הפרק שואל בשלום אביו או רבו ומשיב שלום לאדם נכבד שנתן לו שלום, ובין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ומשיב שלום לכל אדם. ואם פסק באמצע ושהה אפלו כדי לגמור את כלו, אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק:

ב. בהלל, אפלו עשרה קורין כאחד:

ג. מוציאים שני ספרים וקורין בראשון חמשה גברי בפרשת בא מן משכו עד מארץ מצרים על צבאותם, ומפטיר קורא בשני בפרשת פנחס ובחדש הראשון ומפטיר ביהושע בעת ההיא, ומתפללין תפלת מוסף ואין מזכירין גשם מכאן ואילך וכן פוסקים משם ואילך מלשאל בברכת השנים:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חודש בחדשו. וזכרה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לפני צדיקים!

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

אורח חיים החדשי

לימוד כל ד' חלקי שולחן ערוך - המחבר לבד
מסודר לחודש כפי שהרפ"ס המחבר, וזה היה רצונו לגמור
ד' חלקי שולחן ערוך בכל חודש

קורס הלימוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בור"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תצ

שולחן ערוך

ה. סימן הפרשיות של שמונת ימי הפסח, משך, תורא,
קדש, בכספא, פסל, במדברא, שלח, בוכרא. וזה הסדר
לא ישתנה כי אם כשחל פסח ביום ה', שביום שלישי
שהוא שבת קורא ראה אתה אומר אלי שהוא פסל,
וביום א' ב' ג' קורין קדש, בכספא, במדברא:

ו. בכל ימי חל המועד ושני ימים טובים אחרונים
קורים בספר שני, בקרבנות המוספין שבפנחס, ומתחיל
והקרבנות עד סוף פסוק:

ז. בליל יום טוב האחרון מקדשין על היין ואין אומרין
זמן:

ח. מפטירין ביום שביעי וידבר דוד, וביום שמיני עוד
היום בנזב לעמד:

ט. שבת שחל בחל המועד, ערבית שחרית ומנחה
מתפלל כדרך של שבת, ואומר יעלה ויבא בעבודה.
ובמוסף אומר סדר מוסף יום חל המועד, אלא שמזכיר
של שבת ואומר: ותתן לנו את יום המנוח הזה ויום חג
המצות הזה, וכן אומר: את מוספי יום המנוח הזה ויום
חג המצות הזה, וחותם מקדש השבת וישראל והזמנים,
ומפטירין היתה עלי:

סימן תצא

סדר הבדלה במוצאי יום טוב, ובו ב' פעיפים:

א. במוצאי יום טוב, בין במוצאי יום טוב לחל בין
במוצאי יום טוב לחלו של מועד, מבדיל בתפלה כמו
במוצאי שבת, אלא שאינו מברך לא על הגר ולא על
הבשמים:

ב. יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באהה
בחרתנו, ותודיענו:

הוא מספק אם דלג יום אחד ולא ספר, יספר בשאר
ימים בברכה:

ט. ליל שבת וליל יום טוב מברכים וסופרים אחר
קדוש בבית הכנסת. ובמוצאי שבת ויום טוב, קדם
הבדלה אחר קדיש תתקבל. וכשחל יום טוב האחרון
של פסח במוצאי שבת, דאז אומר קדוש והבדלה בפעם
אחת, יש לספור קדם שמברכין על הכוס בבית הכנסת:
י. אסור לאכל חדש אף בזמן הזה, בין לחם בין קלי
בין פרמל, עד תחלת ליל י"ח בניסן. ובארץ ישראל,
עד תחלת י"ז בניסן:

סימן תצ

סדר תפלת יום שני ותפלת חלו של מועד, ובו ט'

פעיפים:

א. ביום שני קורין בפרשת אמר, שור או כשב עד סוף
הענין, ומפטיר קורא כמו ביום ראשון ומפטיר במלכים
בפסח דיאשיהו, מוישלח המלך עד ואחריו לא קם
כמוהו:

ב. יום ג' שהוא חש"מ, ערבית ושחרית ומנחה מתפלל
כדרך, ואומר יעלה ויבא בעבודה, ואם לא אמרו
מחזירין אותו, וכן מזכירו בברכת המזון ואם לא אמרו
אין מחזירין אותו. ובמוסף מתפלל כדרך שמתפלל
במוסף של יום טוב:

ג. נוהגים שביום טוב אומר: את יום טוב מקרא קדש
הזה, ובחלו של מועד אומר: את יום מקרא קדש הזה:

ד. כל הימים של חלו של מועד ושני ימים אחרונים
של יום טוב, קורים ההלל בדלוג כמו בראש חדש:

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך אורח חיים מחלק לכל החדש, כך יגמור כל אורח חיים מידי חדש בחדשו.
ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות. ולכל החברים וידידים,
לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזפה את הרבים זוכה לפנים צדיקים!